

HILINGSFOS POSTEN

Fra denne boken: J. R. Tolkien,
Ringenes Herre – som er trykt på
Hunfospapir – har vi hentet dette
tankevekkende diktet.

*Ved peisen kan ens tanker gå
i gamle fotefar;
blant sommerfugler over eng
i sommere som var;*

*blant gule blad en gammel høst,
i spindelsvev og spinn
som skjelver lett i sølversol
og morgendis og vind.*

*Jeg tenker mitt ved peisen her
mens nok en vinter går,
på hvordan mon den siste blir,
som aldri blir til vår.*

*for ennå er jo verden full
av usett, nytt og skjønt:
hver enkelt kvist hver vår gjør grønn
men helt forskjellig grønt.*

*Så tenker jeg ved varmen stilt
på dem som hviler nå,
og på en jord som en gang blir,
som andre vandrer på.*

*Men mens jeg grunner slik på mitt,
om siden og om før,
er øret vendt mot kjente skritt
og stemmer ved min dør.*

VI GRATULERER

60 år	Født 1925
Sven Svensson	10/11
Karl Linde	24/11
Elias Omdal	25/11
Normann Voreland	27/11
Lorents Larsen	30/11
Gunvald Tønnesen	13/12
Ruth Pedersen	28/12

50 år	Født 1935
Kåre Jonn Løyning	6/11
Kasper Kristiansen	8/12
Arthur Stråbø	17/12

HUNSFOSPOSTEN
utgitt av
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON
Redaktør Tryggve Kittelsen
Jan Zachariassen
Jan Skårdal
Ingeborg Haraldstad
Tor Dalsøren

Fotograf Reidar Liane
Tegner Sigurd Gundersen

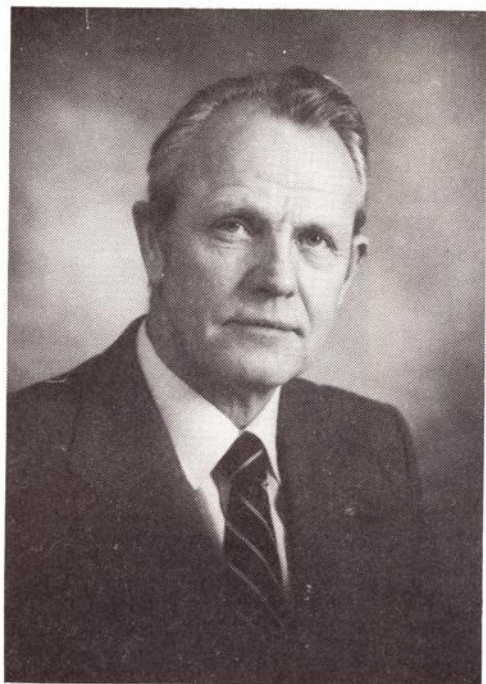
•
Ettertrykk bare etter
nærmere avtale

•
TRYKT HOS
Sørtrykk, Vennesla
på 100 gr Crown Set
Omslag
150 gr Crown Set

Omslagssiden:

Bildet er tatt i april -84 av Norsk Luftfoto og Fjernmåling I/S og viser
Hunfos Fabrikker rett ovenfra.

Vi Velger Vår Veg

Så er vi forlengst ferdig med sommeren 85. Hvilken sommer vil du kanskje spørre? Vi regnet jo bort mann. Ja, og den sommeren vi nesten ble ruinert p.g.a. for *lite* vann i magasinene med påfølgende skyhøye priser for tilfeldig kraft. Forstå det den som kan. Fra tidligere samtaler og meldinger er dere kjent med disse problemer, men det er nok å nevne at utgiftene til energi og fyringsolje 1. halvår 1985 utgjorde hele 29,4 mill. kroner mens vi for i samme periode 1984 hadde en utgift på 15,6 mill. kroner.

Ille er det også at vi mest sannsynlig må regne med helt andre priser for tilfeldig kraft fremover enn tilfellet har vært de siste årene. Forholdet vil få betydelig innflytelse på våre resultater.

Også når det gjelder *fastkraft* har vi noe å stri med. For en av våre kontrakter med Vest Agder Everk (110 mill. kwh) har vi til nå ikke fått gjennomslag for at denne kraften skal leveres til såkalt treforedlingspris. Den merkverdige begrunnelse for dette er at en av forutsetningene for ordningen er at bedriftene må kjøpe sin kraft fra elverk som også kjøper statskraft. Men V.A.E. er nettoeksportør av kraft, så i motsetning til å kjøpe så selger de kraft til Statskraftverkene. Dermed skulle Hunsfos Fabrikker ikke kunne nyte godt av den av Stortinget fastsatte pris til de store norske treforedlingsbedrifter. Selvsagt et helt urimelig forhold, og vi kommer fortsatt til å kjempe drabelig for å endre denne urettferdighet. Mange er med oss, så vi får se.

Som våre lesere vil være kjent med gjennom H-Nytt 2/9-85 har vi fått resultatene for 1. halvår. Alt tatt i betraktning må vi være fornøyd med egen innsats når det gjelder produksjon og

salg idet det ble satt nye rekorder på disse områder. Regnskapsresultatet står imidlertid ikke i stil med dette. Overskuddet ble først og fremst for lite p.g.a. ovennevnte forhold med el-prisene.

Som det fremgår av halvårsberetningen er det atskillig mørke skyer foran oss, og kostnadsutviklingen på en rekke områder er høyst foruroligende. Det er nok å nevne el-kraft, økte lønninger samt stigende virkespriser. På den annen side synes det neppe mulig å få økt salgsprisene tilsvarende (bl.a. fordi våre kostnader stiger sterkere enn tilfellet er for våre viktigste konkurrentland). Hva så? Svaret må bli å øke vår innsats ytterligere med tanke på en nødvendig produktivtetsvekst.

Vi skal nå til med budsjettarbeidet for 1986. Dette blir meget tøft, og det er bare en veg å gå: nemlig å balansere budsjettet for 1986 med et resultat vi kan leve med. Vi vil ikke tilbake til «hengemyra», som det så ironisk het i et økonomisk tidsskrift for noen år siden. Vel, dette skal vi være sammen om.

Forøvrig venter vel våre ansatte på den lenge bebudede langtidsplan for selskapet. Administrasjonen er for sin del ferdig med det meste av arbeidet og det foreligger nå en samlet utredning som omfatter tiden 1986-1992. Planen er ikke ferdigbehandlet i bedriftens forskjellige organer, men jeg regner med å komme tilbake til dette om ikke lenge.

Så meget kan jeg vel si at Hunsfos Fabrikker skal videre. En del stikkord blir: Ytterligere modernisering av våre anlegg. Utvidelse med tanke på økt produksjon. Ytterligere kvalitetsbedring samt nødvendig produktutvikling.

Tilslutt vil jeg ønske samtlige en god høst – og vi må fortsatt stå på!

Egil Flaatin

VETERANER SOM TAKKER AV

Reidar Bronebakk.

Reidar Bronebakk var ansatt under krigen på Vigeland Brug. Her måtte bedriften gå til det skritt å si opp alle ungraker på dagen, deriblant Reidar.

Ved en tilfeldighet fikk han kort tid etter, i april 1945, arbeid i renseriet på Hunsfos. Det var sykdomsfravær og Reidar ble spurt om han kunne ta jobben i 2-3 uker. Det ble til 40 år! Vi som kjenner entusiastene Reidar kan godt forstå at Hunsfos sikret ham som medarbeider.

Etter et halvt år i renseriet begynte han på verkstedet hvor han arbeidet sammen med Gothard Andersen i 6 år. Av store arbeider i denne tiden kan nevnes ny hogger i renseriet, nytt hollenderi for PM 1 og 2, ombygging av to turbiner i sliperiet og montasje av fundamentskinnene og oppretting av maskindelene for PM 5 i samarbeid med montør Alvung fra Beloit. Det si-

ste var et særlig omstendelig og krevende arbeid.

Etterat Gothard Andersen var blitt formann ble Reidar overført til Atkaverkstedet. Større arbeider her var montasje av PM 6 – som vi har omtalt tidligere (nr. 1 -82), og hvor Reidar hadde skaffet oss endel bilder. Sammen med Endre Vigsnes, montør Grøv fra Thune og andre jobbet han med denne maskinen helt fra understøttelsen av sylindere på jernbanevognen til montasjen var ferdig høsten 1957. Videre var Reidar med på å bygge limpresser til PM 1 og PM 5, samt nytt pressparti og vireparti til PM 1.

Etterat PM 5 og PM 6 kom igang var Reidar kontaktmann for disse maskinene. Senere var han reserveformann og overtok som formann på Adkaverkstedet da Erling Bakken sluttet. Ansvarsområdet her er foruten papirmaskinene, valesliperiet, avd. 9, saksasal, limloftet og smørerene.

I alle år har Reidar – som sine kollegaer – vært hardt belastet utenom den regulære arbeidstid – på søndager, i høgtidene og ellers når det var problemer ved maskinene. Vi gjetter sikkert ikke feil når vi sier at han nå føler det som litt av en befrielse å slippe disse belastninger. På den annen side tror vi at han ikke sjelden vil besøke sine venner på Adkaverkstedet hvor det hersker arbeidsglede og særlig gode kameratforhold. Vi vet at han nå som før blir ofte å se i virksomhet på sin sønns fiskeoppdrettsanlegg på Kvarstein.

Vi takker Reidar og ønsker ham og familien en god tid fremover.

T. Kittelsen

JOHN FØRELAND

John Føreland har sluttet hos oss etter 33 års virksomhet her. I august i fjor trakk han seg tilbake til sitt lille småbruk på Røyknes.

John er født 1/7-1921. Før han kom til Hunsfos hadde han vært 7-8 år ved jernbanen og et år på Høie. Han begynte på gården her i april 1951. Der ble han et halvt års tid. Så satt han 4 år som wiregutt på PM 4. Deretter ble det kjemikalieavdelingen hvor han var helt til han gikk av.

John har likt seg godt på Hunsfos. Det var litt rart og ikke gå på arbeid de første månedene, sier han. Men nå har han vendt seg til sin nye situasjon. Det blir nok å stille med på gården, og litt jakt blir det også innimellom.

Vi ønsker John lykke til framover, og takker for tiden her.

Jan Skårdal

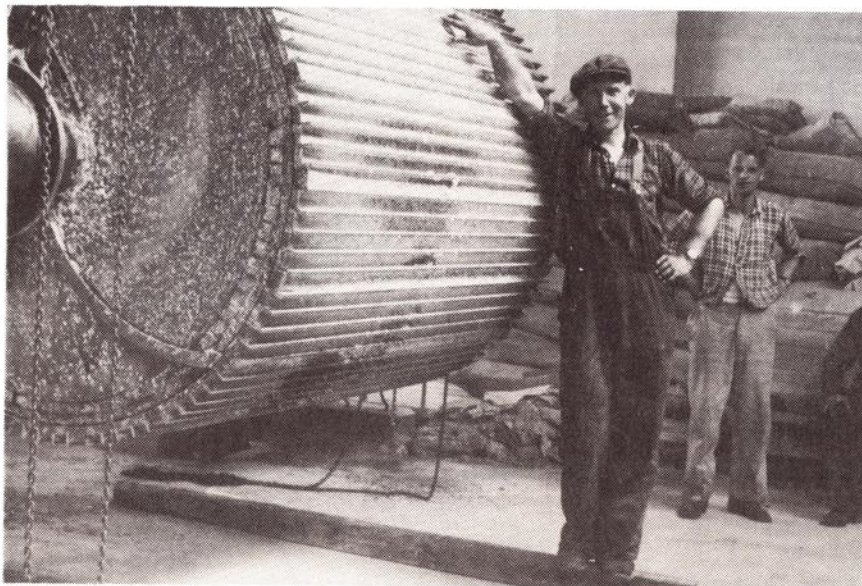
JØRGEN HALVORSEN

Jørgen Halvorsen har gått over i pensjonistenes rekke. Sviktende helse var medvirkende til at han måtte tre tilbake noen år før tiden.

Jørgen er født og oppvokst på Vegårshei. Han kom til Hunsfos i januar 1952, og kan således se tilbake på 33 år på Hunsfos. Han begynte på den gamle saks i 5-eren, men det meste av tiden har han vært i 1-2. De siste årene var han på Salen. Han likte seg godt på Hunsfos. Skiftarbeidet ga god anledning til å dyrke sin hobby: fiske.

Vi ønsker Jørgen alt godt for fremtiden.

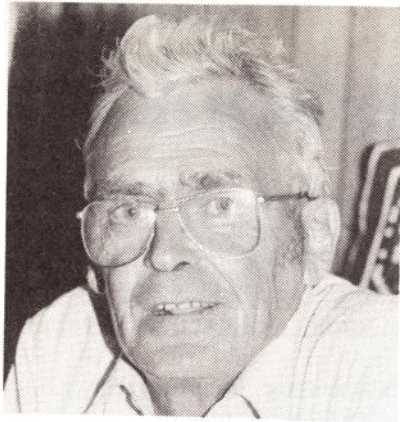
Jan Skårdal

Reidar Bronebakk på jobb i hollenderiet PM 1.

Sverre Thorsen.

En av våre arbeidskamerater er gått over i de pensjonertes rekker. Vi kan trygt si en avholdt og pålitelig arbeidskar. Det er klart at etter en som Sverre vil det bli stående et – hvorfor? Vi som kjenner han vet at han i mange år enda kunne gjort et godt arbeid i Adkaen som mekaniker, men dessverre har sykdommer av forskjellige slag mishandlet Sverre i så stor grad at det dessverre ikke var annen utvei enn å slutte å arbeide.

Da jeg snakket med ham var det på ingen måte noen deprimert mann som satt ovenfor meg, tvert imot så var han ved godt mot, fylt av en ukuelig trang til å gjøre noe både hjemme og ute. Han begynte på Hunsfos 13.04.53, og har hatt en arbeidsdag på 32 år fordelt på PM 5 og Adkaen. Sverre startet i PM 5 under Kristen Gunnufsen som den gang var formann i 5-eren, og Sverre begynte som så mange andre den gang ved vira (viregutt), en jobb som idag er borte. Han gikk gradene videre opp til maskinfører. Arbeidet i maskinen varte i 17 år, altså frem til 1970 da fikk han hjerteinfarkt og måtte derfor ta det med ro en tid fremover. Da Sverre etter et halvt år skulle begynne å virke igjen ble det på dagtid, og siden Sverre hadde vært borte i mekanisk arbeid så var det naturlig at verkstedet måtte bli plassen for ham. Etter noen tid ble Sverre det vi kaller kontaktmann på PM 5-6 og fikk igjen direkte med sin gamle arbeidsplass å gjøre.

Sverre sier at Hunsfos har vært en god arbeidsplass bortsett fra den tiden da ordresituasjonen var usikker og permisjonene hang over hodet på oss alle. Når det gjelder forholdene i Ad-

kaen så har han bare lovord og ros å si, spesielt vil Sverre fremholde kameratforholdet, det er helt fantastisk. Så mest av alt savner han arbeidet og gutta på verkstedet.

Vi spør Sverre om hvordan han får tiden til å gå. Ingen problemer sier han, jeg er så glad i å fiske at mye av tiden nå om sommeren går med til fiskestanga og meitemarken ved elv og vann. Sporten har jo alltid stått Sverres hjerte nær, så når han ikke selv har kunnet drive aktivt så har han hatt ansvaret for Hunsfos damehåndballag. Disse har Sverre hatt en egen dreis på. Hør bare her: Seriemestre i 8-9 år siden de startet, 3 ganger har de vunnet Sørlandscupen i -81, -82 og -85. Og ikke nok med det – 3 Sørlandsmesterskap føyer seg også til noen av bravadene til Sverres damer. Noe man kanskje ikke vet er at Sverre og datteren Gudrun startet det hele den gang Tulla jobbet på kontoret i «Det hvite hus».

Til slutt vil vi ønske Sverre og kona Judit mange og deilige år sammen. Vi hilser deg alle på verkstedet i Adkaen, Sverre, med ønske om god bedring og godt humør i din fremtidige pensjonstid.

Thorbjørn H. Olsen

SKRINET MED BITTE LITE I

Pensjonist Sigurd Honnemyr forteller om utlønning til 8–900 personer dengang det var levende «computer».

Forleden dukket det opp i redaksjonen en liten rund metallboks med et nummer på lokket. Det viste seg å komme fra Sigurd Honnemyr, pensjonist med over 50 års tjeneste her. Jeg tok en tur opp til han for å få vite litt mer om boksen. Han forteller at det ble brukt til å utbetale lønningene i. Foruten ukelønnen inneholdt den en papirlapp påført antall arbeidede timer. Det var i bruk helt fram til ca.

1930. Den gang var lønningskontoret der hvor papirlageret ligger nå.

Kassereren den gang het Olsen og var fra Mandal. Han sørget for å plassere alle skrinene i trekasser med ruter i, hvor det var plass til 100 skrin i hver kasse. Alt sto sirlig oppsatt etter nummerrekkefølge. Det ble mange skrin å holde orden på, – der var jo 8-900 arbeidere. Om sommeren sto kassereren bare i vinduet og delte ut lønningene.

I den tiden hadde Sigurd 1 kr. timen, så ukelønna var på 48 kr. Minus skatt og sykekassa så ble der 28 kr. igjen den ene uka. Den andre uka trakk de bare til sykekassa, så da ble der litt mer igjen.

Lønninga måtte hentes på dagen. Ingen hadde råd til å vente til dagen etter. Hadde en vært på natta og ikke kunne komme ned, så var det å få en av arbeidskameratene til å hente skrinet. Pengene måtte man ha så fort det gikk an.

Da så det gamle kontoret ble revet, gikk man over til utlønning i konvolutter. Da ble alle de gamle metallskrinene satt ut i vakta, hvor hver mann kunne ta sitt å ha som et minne. Sigurd tok sitt og sin fars.

Tiden gikk, og mange var det som ikke brydde seg om å hente sine. Så Sigurd fikk med seg en del til. Noen har han igjen enda, men de fleste er gitt bort. Men det er godt at noen er blitt bevart, slik at nye slekter kan se hvordan det var i «hine haarde dage.»

Jan Skårdal

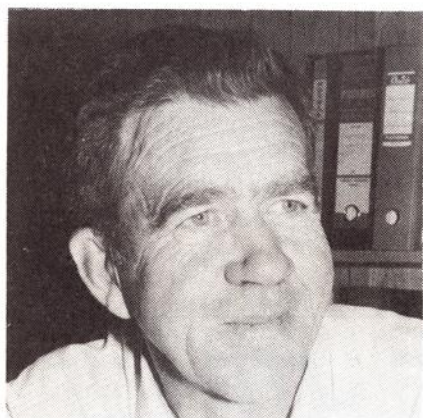
Denne gangen Tømmerkontoret

«Den viktigste person på Hunsfos er kunden». Dette har vi tidligere presisert i Hunsfosposten. Ingen vil være i tvil om at den nest viktigste person er tømmerleverandøren. Han eller hun vil vi vite litt mere om og har henvendt oss til de fire ansatte på tømmerkontoret som har kontakten utad. Tidligere var det også 3 ansatte ute i distriktet. Nå er det bare en ansatt. Det er skogbestyreren i Setesdal, Eivind Bygland. Han har vi ikke intervjuet. Det samme gjelder Asbjørn Oksum som er halvt ansatt i drift og halvt i tømmer. Han vil vi intervjuer en annen gang i forbindelse med arbeidet i renseriet.

Etter at skogområdet ved Kaldvell ble solgt nylig har Hunsfos ikke lenger noe skog, men har kontrakt på rett til å hogge 1.200m³/år der i 3 år fremover.

Opphør av skogbestyrerstillingene vestover og i Birkenes har ført til større belastning på tømmerkontoret. På den annen side er en del av rutinene forenklet etter innføringen av databehandling. I Setesdal tar E. Bygland seg av transporten og kjøper tømmer på rot som han sørger for fremdriften av.

Vi gir så ordet til de fire på tømmerkontoret. Vi vil vite litt om den enkelte bakgrunn, og hva arbeidet består av, og om det er noe negativt eller positivt å si om deres arbeidssituasjoner.

Inge O. Nasset.

Inge O. Nasset

Inge O. Nasset (50) kom til Hunsfos allerede siste år av studietiden på Landbrukshøgskolen på Ås og gjorde hovedoppgaven her i 1964. Samme år ble han ansatt som tømmerinspektør, en stilling han hadde til 1981 da han avløste Nic Prebensen som tømmer-sjef.

Inge er gift med Magny. De har 5 døtre og bor i «Svingen» på Hunsfos. Han er oppvokst i Birkenes.

Tømmer- og flistolførselen til Hunsfos Fabrikker er i de senere år blitt registrert gjennom en avtale som ble inngått mellom kjøperens og selgerens hovedorganisasjoner i 1978. Forkortet er avtalen blitt benevnt Virkesfordelingsavtalen. Hovedmomentene i denne var at hver kjøper ble tildelt en omformet prosentisk andel av samlet norsk avvikling av massevirke – for Hunsfos' vedkommende 5,29%. Differansen mellom det kvantum som denne andelen ga og virkelig behov skulle videre importeres av et virkesimporterselskap som kjøperne opprettet. En av hovedintensjonene bak av-

talen var å få til rasjonelle og billigt mulig transportordninger. Bl.a. derfor skulle bedriften som lå gunstigst til motta importtømmeret og få kompensasjon av de øvrige for merkostnadene som de derved ble påført.

Etter at importselskapet gikk konkurs i 1982 og etter at Norges Skogeierforbund sa opp avtalen i 1984 er dette samarbeidet blitt betydelig utvannet. Situasjonen for 1985 er at kjøperne på sin side er blitt enige om å samarbeide på basis av den gamle Virkesfordelingsavtalen og holde nær kontakt med hverandre i importspørsmål.

For øyeblikket er en avløsning av avtalen noe svævende. Det som er skjedd i løpet av det siste året er at industrien i Østfold (Saugbruksforeningen, Borregaard, Peterson & Søn) er gått sammen i et felles innkjøps-selskap kalt Østfoldtømmer. Det er sannsynlig at det blir dannet et tilsvarende selskap i vest. Dette bl.a. som en følge av at Norske Skog nå sitter med betydelige eierinteresser i Union, i Tofte og i Follum. I denne forbindelse har Hunsfos vært med i forberedende drøftelser. Foreløpig har hensikten vært å klarlegge fordeler og ulemper på transportsiden m.v. Hvordan Hunsfos' forhold til et eventuelt slikt selskap blir er i øyeblikket ikke avgjort.

Hunsfos naturlige innkjøpsområde er Agder og Nidarås distrikter og det er herfra vi i alle år har fått hovedmengden av vårt tømmer. Agder Skogeigarlags distrikt omfatter hele Vest-Agder og grovt sett den del av Aust-Agder som tidligere leverte tømmer til frotering i Tovdalsvassdraget. Nidarås Tømmersalgslags distrikt omfatter resten av Aust-Agder og noen herreder i Vest-Telemark.

Vi får bortimot like store kvantum fra disse to distrikter. Da regnes med den flisen som vi får fra Nidarås trelast, ca. 35.000 tonn.

Videre har vi i en rekke år fått tømmer fra Vestlandet. Det får vi også i år, men nå er det bare begrenset til gran og løvtretømmer.

I en årrekke har vi hatt behov for import av 25-30.000 m³ løvtrevirke. Det har vi fått og får fra Sverige.

Vårt totalte forbruk av tømmer er for i år beregnet til ca. 310.000 m³ som fordeler seg på ca. 130.000 m³ gran, 105-110.000 m³ furu og ca. 75.000 m³ løv.

Kapasiteten i renseriet vårt er noe for snau. For å kunne kompensere for det har vi gjort avtale med Lillesandsbruket, Lillesand, om hogging av 15-20.000 m³ flis/år av vårt tømmer fra Nidarås. Lillesandsbruket ligger transportmessig ganske gunstig plassert i og med at en betydelig del av vårt tømmer fra Nidarås likevel kjøres forbi her. Det oppstår derved ikke ekstra transportkostnader.

Flisen herfra har vært et nyttig supplement i mange perioder bl.a. i sommerferiene når flistolførselen fra sagbrukene ellers stanser opp. Ellers kan nevnes at vi har fått flis fra Treungen Bruk. Bruket har innstilt driften på grunn av økonomiske problemer. Det er nå kommet nye eiere, som vi holder kontakten med, med tanke på at flisleveransene kan fortsette til oss når sagbruket blir startet opp igjen et stykke ut på høsten i år.

Stortingsmelding 18 som kom i fjor høst gir forhåpninger om bedring av tømmerforsyningen. Meldingen bebuder sterkere vektlegging på skogbruket i den samlede landbrukspoli-

TØMMERKONTORET

Forts. fra forrige side

tikken. Det tas sikte på større investeringer i skogbruket med formål større avvikling.

Inge kommer så inn på transporten av virket. År om annet transporteres 35-40.000 m³ med båt. Dette er virke som kommer fra Vestlandet og fra Sverige. Med jernbane kommer ca. 50.000 m³. Dette er hovedsaklig flis og endel tømmer fra Nidarå og Rogaland. Resten kommer direkte inn med bil. Tømmeret blir så levert i 6 meter lengder. Dette har transportmessige fordeler da det i tillegg til bilens last kan tas last på en 4 hjuls tilhenger.

Tømmerkontoret har arbeidet meget med veimyndighetene for å få opp tillatt akseltrykk på veiene og for å fjerne endel flaskehals. Ormestad har vært mest aktiv på dette området.

Når det gjelder lagring så er kapasiteten på Hunsøya ikke tilstrekkelig. Det har derfor vært nødvendig å lagre tømmer på forskjellige steder utenfor bedriftsområdet. Dette fører til ekstrakostnader som følge av omlastninger og ekstra kjøredistanser. For å redusere disse har vi de siste årene begynt å lagre en del av tømmeret på større avstander fra fabrikk. Opp-tørkingen som en får i løpet av lagringstiden fører til at det blir mindre vekt å transportere og dette drar en derved nytten av over en lengre distanse.

Inge ønsker å gi en stor blomst til de ansatte på tømmerkontoret. De har mange oppgaver og selvstendig arbeid. Tømmerbudsjettet er i størrelsesorden like stort som lønnsbudsjettet. Antall leverandører er stort. Det gjør at belastningen tilsine tider er stor. Alle gjør en ekstra innsats når det kreves. Forholdet innen avdelingen er familier og veldig trivelig.

Avdelingen har egentlig liten kontaktflate med resten av bedriften. De ansatte savner mange ganger litt mere kontakt med det som rører seg. Inge sier at dette vel er en naturlig følge av avdelingens posisjon – så dette må ikke oppfattes som noen klage. Han synes det er lite hensiktsmessig å være plassert så langt fra regnskapsavdelingen og enkelte andre avdelinger som de har kontakt med.

Inge vil nevne at han setter pris på det gode samarbeidet med ledelsen. Videre at det er et positivt forhold til skoglagene, til sjåførene, til veivesenet, til jernbanen og her, og har hatt nytten av et velvillig samarbeid med andre treforedlingsbedrifter.

Det eneste negative vi får ut av Inge

er at den nye parkeringsbestemmelsen virker veldig upraktisk og tungvindt og sinker arbeidet i avdelingen.

Solveig Aurebekk.

Solveig Aurebekk

Solveig Aurebekk (60) kom til Hunsfos i 1965 og begynte i hullkortavdelingen. Fra 1967 var hun 1½ år i bokholderiet. Siden har hun vært på tømmerkontoret hvor hun arbeider 80% av full tid. Hun og ektemannen Jørgen har to sønner som er gift og har 4 barn.

Arbeidet som er selvstendig består i det bokholderimessige i forbindelse med betaling til sjåfører og private tømmerleverandører, forskudd til Agder Skogeierlag (dette skal delvis falle bort), holde rede på innmeldt og innmålt tømmer samt inntransportert tømmer. Antall leverandører er stort: ca. 7.000 stk., men ikke på langt nær alle leverer tømmer hvert år.

Ved siden av dette har hun tømmerkontorets sekretærarbeid og til tider besvarelse av telefoner fra leverandører og transportører.

Alt dette gjør at det hele tiden er meget travelt og det liker Solveig godt. En ting i forbindelse med arbeidet ønsker hun. Det er nytt kontorbygg så det blir bedre kontakt med de andre kontoravdelingene. Slik det nå er må hun flere ganger pr. dag gå over til «Det Hvite Hus». Det tar tid og det er det smått om. Heldigvis har det vært lite sykdomsfravær. Hun tør ikke tenke tanken ut hvordan det ville bli med lengre sykefravær. Det er ingen til å overta. Slik er det vel ved andre avdelinger også. En årsak til de hektiske forhold er at 2 bestyrerstillinger ute i distriktet er falt bort.

Solveig ber oss om å presisere at samholdet på tømmerkontoret er fantastisk godt og at arbeidet er meget greit.

Thora Honnemyr

Thora Honnemyr (36) er gift med Lars som nylig sluttet på Hunsfos. De bor på Vatnestrøm og har to barn på 13 og 15 år. Hun har vært ansatt tidligere på Hunsfos, i regnskapsavdelingen (1967), vikar på teknisk sekretariat (1982) og på tømmerkontoret fra april (1984) hvor hun arbeider 60% av full tid.

I store trekk utfyller Thora og Solveig hverandre. De trekker godt sammen og er innstilt på å få arbeidet unna.

Det er nok å henge fingrene i. Thora sier at det kan være litt stille av og til å være ved en avdeling som er adskilt fra de andre, men på den annen side er det mere arbeidsro enn hun tidligere har vært vant med. Det er god tone ved avdelingen – det er ingen som hever stemmen. Arbeidet er variert og selvstendig og det er viktig både for bedriften og for de som arbeider her.

Det er god hjelp med det nye EDB-systemet. I første rekke er det viktig for bokholderiet. Man får ut lister over fakturaer og utbetalinger. Med tiden vil det også bli lagt inn de forskjellige leverandører, tømmerbeholdninger og innmeldt tømmer. Da blir det bl.a. lettere å skaffe Ormestad de opplysninger som han trenger om det som ligger på lager.

Ellers henviser vi til det som Solveig har uttalt om arbeidet.

Thora Honnemyr.

Kristian Sandnes Ormestad

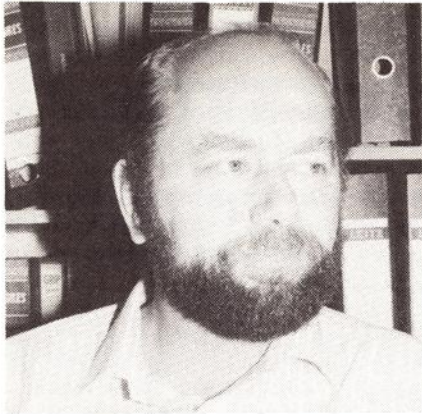
Kristian S. Ormestad (36) kommer fra Mandal og er gift med Anne Sofie. De har 3 barn på 9, 5 og 3 år.

Kristian har landbruksskole i Søgne, praktisk skogskole på Bygland, Skogskole på Hvam i Akershus og Utmarksplanlegging på Evenstad i Østerdalen.

Etter militærtjenesten arbeidet han

Kristian Sandnes Ormestad.

med driftsplanlegging for Agder Skogegarlag, skogreisingsleder i Lund og og Sokndal i Rogaland (4 år) og Tømmerinspektør (innkjøp, transport, lagring o.l.) på Trælandsfos i Kvinesdal (7 år) for så å begynne på Hunsfos høsten 1981.

Kristians hovedoppgaver er inspeksjon av tømmer og tømmerlagre, avtaler, transportoppgjør med sjåfører og kontakt med de som er ansvarlig for tømmermålingen. Det blir mye farting rundt i distriktet. Største ulempe er kanskje når leverandøren ikke har plassert tømmeret riktig så sjåføren nekter å ta det. Han må da ut og ordne

opp i forholdet. Mange telefoner blir det tidlig som sent på dagen. Sjåførene leverer jo hele dagen. Det kan dreie seg om spørsmål om veiklasse, eller om det er dårlig tømmer som krever inspeksjon og måling.

Utenom bedriften er det 10 større lagerplasser som kan ta i alt 70-80.000 m³. Disse er Knuden v/Mandal, Rugsland og Høygilt i Birkenes, Lillesandsbruket, Syrtveitmoen i Eyje, Nesmoen i Bygland, Simonstad i Åmli, Kjønnefoss i Treungen, Verpe i Fyresdal og Gjerstad Trelast sine gamle tomter.

Arbeidet i forbindelse med lagerplassene består i å holde rede på beholdninger, treslag og kontrollere at ikke uvedkommende har forsynt seg.

Kristian er treforedlingsindustriens representant i Transportbrukerutvalget i Vest-Agder. Hans viktigste oppgaver her er å arbeide for høyere tillatt akseltrykk på de mest trafikkerte veiene så man kan få billigere transport. Han har beregnet transportgevinsten for samtlige fylkesveier. Dialogen med veikontoret har vært givende. Et eksempel på en god vinning er arbeidene på Drivenesveien som jo er en viktig innfallsvei til Hunsfos. Her vil akseltrykket bli satt opp og bare på denne strekningen vil besparelsen blir kr. 50.000/år. Videre er oppnådd re-

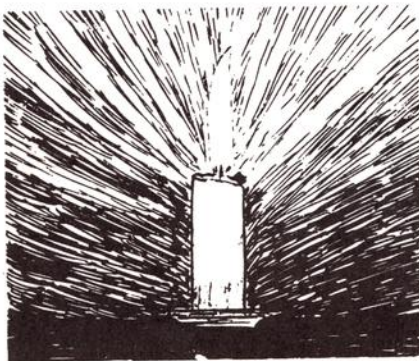
duksjon av trange tverrsnitt. Eksempler er undergangene ved Ålefjærveien og Storevold som nå har større høyde.

Det mangler såvist ikke på oppgaver for Kristian. Det går – og det har han gode hjelpere på tømmerkontoret å takke for. Her er også fantastisk gode arbeidsforhold og trivelig på alle måter. Han er godt fornøyd med den innsatsen som tømmer sjåførene gjør for Hunsfos, og har også ros å gi til Agder Tømmermåling's folk på vektstasjonen.

Eneste irritasjonsmoment er bestemmelsen om at han ikke lenger kan parkere utenfor «Det Hvite Hus». Han aksepterer at det måtte gjøres noe, men mye av jobben hans er kjøring og man burde se mere på hvem som bruker bilene. Nåværende ordning blir dyrere for bedriften.

Vi takker de fire for uttalelsene. Noe vi med glede har merket oss er at det er særlig gode arbeidsforhold på tømmerkontoret hvor det er selvstendige jobber. Dessuten forstår vi at det er godt samarbeid utad med leverandører, med andre bedrifter, med sjåførene og med andre institusjoner. Dette må være til stor nytte for bedriften vår.

T. K.

Guds formaning

Hvordan skal man være når man er frelst? Ja, i Salme 1 står en veldig fin formaning, i vers 1-2. Salmisten begynner slik: «Salig er den mann som ikke vandrer i ugudeliges råd, og ikke står på synderes vei, og ikke sitter i spotteres sete. Men har sin lyst i Herrens lov, og grunner på hans lov dag og natt.»

Ja dette er en fin rettesnor for oss som er frelst. Og i vers 3 står det at han skal være som et tre som er plantet ved en bekk og som vil bære frukt i sin tid, og bladene skal heller ikke visne. Og så kommer enda et fint løfte; at alt det vi gjør skal vi ha lykke til. Først kommer formaningene om hvordan vi skal vandre, men så kommer også resultatet av vår vandring som Jesus vil gi oss når vi følger hans ord. Men om du ikke er troende, og kanskje mange ting er vanskelig på livets vei, så kan du gå til Guds ord og finne mange fine løfter om trøst og hjelp. For Gud er en nådig og barmhjertig Gud, som ønsker å hjelpe dem som er i nød. Jesus kom med et veldig fint løfte da han sa: «Kom til meg alle som har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile». Dette løftet er heldigvis også for deg og meg. Amen.

Tore A. Risdal

Forslagskomitéen hadde møte 10.6. d.å. for behandling av seks innleverte forslag. Av disse ble fem innstilt til premiering. Det ene måtte utstå da det er planer om å legge om prosessen i det aktuelle området.

Innstillingen fra møtet ble sendt direktøren, og allerede tirsdag 18.6. kunne det på en liten sammenkomst i lunsjen deles ut sjekker til forslagsstillerne.

De premierte forslag var fra:

- 1-2. Asbjørn Ellingsen:
Utstyr for montering av kjedehjul i renseriet, og en stoppanordning for flisblåsing.
3. Josef Skarpeid:
Utstyr for kapping av distanseringer.
4. Helge Ingebretsen:
Hydraulisk presse for påsetting av gummistøtringer på støtruller.
5. Willy Gundersen/Kasper Kristiansen:
Ombygging av gammel A4-linje til A3-linje.

De utdelte premier varierte fra kr. 500,- til kr. 6.000,-.

Forslagskomitéens formann Alf Melling gikk kort gjennom de forskjellige forslag og dets betydning, og påpekte dessuten viktigheten av at brukbare forslag også ble satt ut i livet. Forslagsstillerne ble oppfordret til å komme med flere idéer. Selv om endel forslag ikke skulle være anvendbare vil det kanskje, inn i mellom, komme en liten «genistrek» til vårt felles beste.

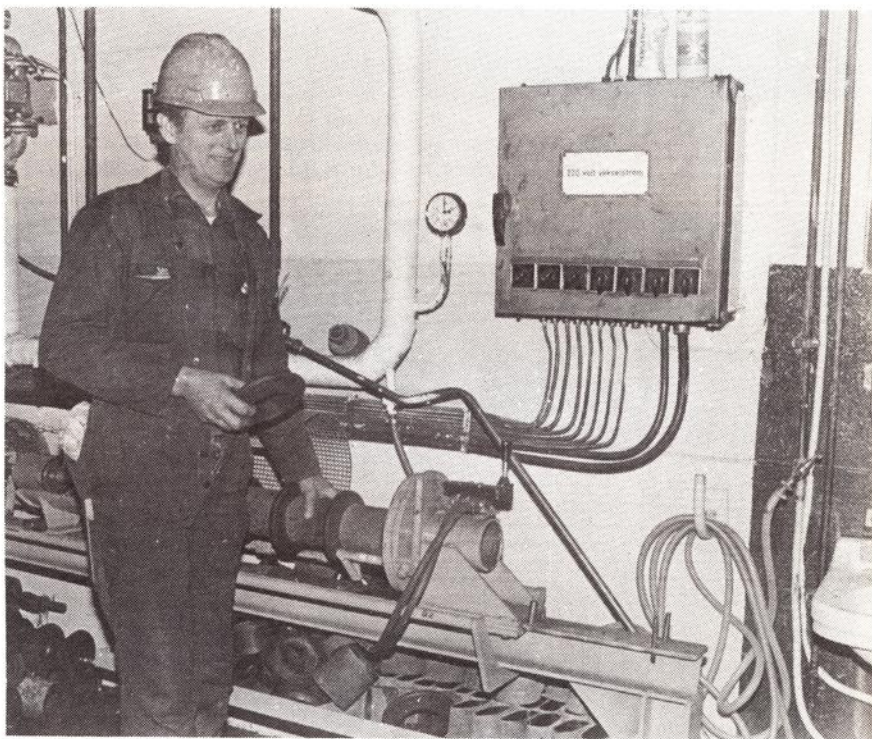
Til orientering kan nevnes at Forslagskassen henger i vakta. Har du en god idé i forbindelse med arbeidet ditt så skriv noen ord om det og legg det der – og glem for all del ikke å sette navn på.

ref.

Forslagsvirksomheten

Hunsfos trenger flere aktive PROBLEMLØSERE

I idretten er det den sterkeste eller hurtigste som premieres. Til nød blir i samfunnet den mest kunnskapsrike belønnet. Men den oppfinnsomme problemløser får sjelden hverken råd eller ros. Derfor er det med spesiell glede vi kunngjør at 5 Hunsfosarbeidere er tildelt pris for gode forslag. Vi trenger flere aktive problemløsere.

Helge Ingebretsen – hydraulisk presse.

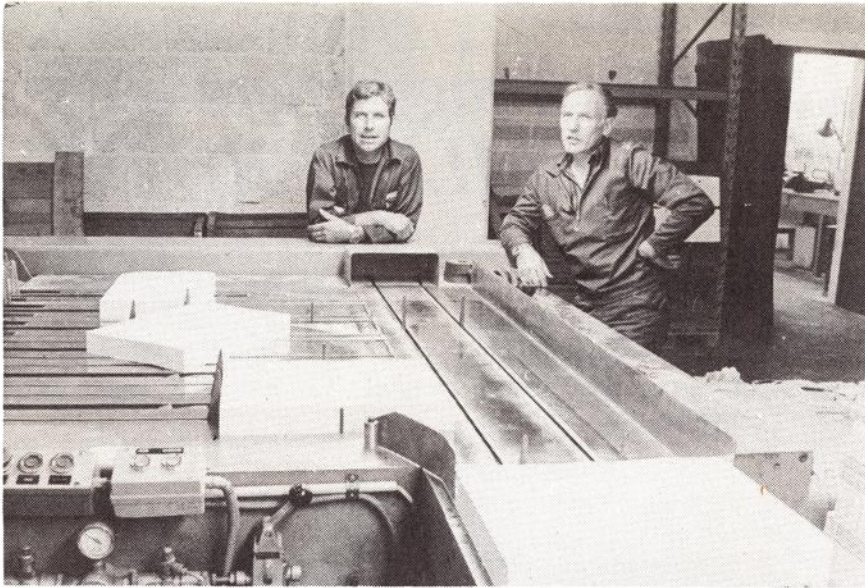

Josef Skarpeid – kappeinnretning.

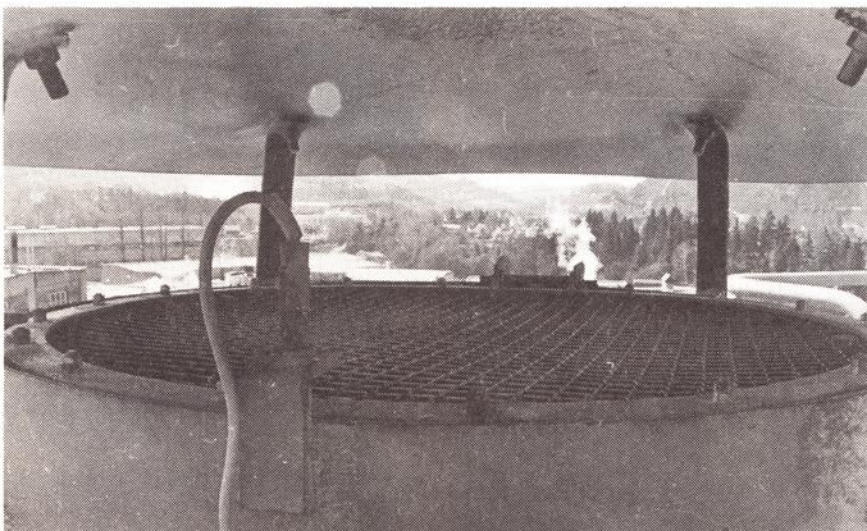
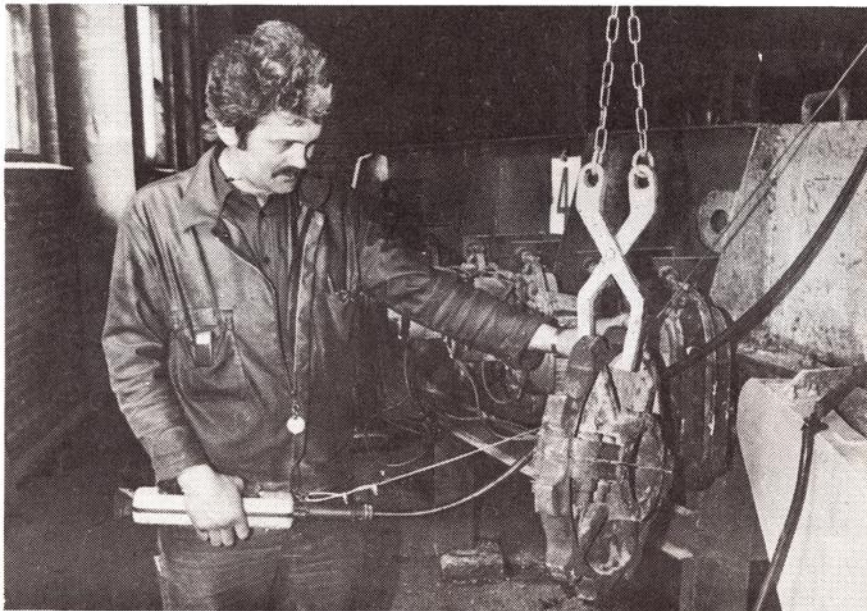

– Min mann lovet meg en automatisk vaskemaskin på vår bryllupsdag!

*Willy Gundersen og Kasper Kristiansen.
Ombygging ved A4-linje til A3-linje.*

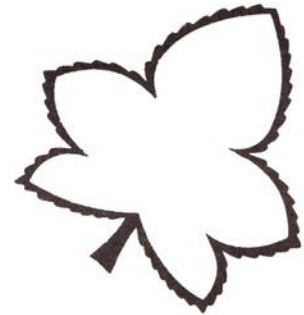

Asbjørn Ellingsen: Montering av kjedehjul og stoppanordning for flis.

Dagens Storm P.

– Man kan gruble saa længe over en idé, at den ender med at blive fiks.

Anklage (?)

Det forlyder at Egil Flaatin har ansvaret for all den nedbør vi har hatt i høst. Kanskje er det til vårt beste det også?

Ensomme er vi

*Ensomme er vi,
slik vinden er ensom.*

*Du møter din bror på veien.
Han skal andre steder.
Ser du sorg i hans øyne,
teller du dine gleder.*

*Ved tusen vegviser-galger
leser du sted og lei.
– Aldri krysser du grensen
mellom Deg og Meg.*

*Ensomme er vi. – Selv i en favn
hvisker du bare ditt eget navn.*

Hans Børli

OPPLÆRINGSVIRKSOMHETEN

Kursvirksomheten fra høsten 1985

Fra høsten 1985 vil det bli gitt tilbud om følgende 3 kurs for bedriftens operatører.

1. Grunnkurs i tekniske fag fysikk/kjemi

Dette er det første av 3 kurs som må gjennomgås for å dekke kravene til teori før avleggelse av fagprøve for å oppnå fagbrev som fagoperatør i et prosessfag. Kurset er likt for ansatte i både råstoff- og papir/etterbehandlingsavdelinger. Det strekker seg over ca. 20 kurs ganger med en kursgang å 3 timer pr. uke.

2. Fagoperatørkurs

Fagoperatørkurset er det 2. i rekken av de kurs som kreves for fagbrev. Tilbud om dette kurs vil gå til de elever som siste år gjennomgikk grunnkurset samt de elever som på et tidligere tidspunkt har gjennomgått grunnkurset. Ved dette kurset, som har en varighet på ca. 25 kurs ganger, vil elevene fra råstoff-fabrikken og fra pa-

pirfabrikk/etterbehandling bli delt i to forskjellige skoleklasser. Dette fordi man ved dette kurset behandler mer konkret de respektive avdelingers prosesser og utstyr.

3. Prosesstyringskurs

Det 3. og siste kurs, er prosessstyringskurset, som har en varighet på 20 kurs ganger. Dette kurset vil i år bli tilbudt de av bedriftens operatører som for en del år tilbake gjennomgikk det som dengang het «Driftsoperatørkurs».

Ved alle treforedlingsbedrifter i landet er operatørstillingene inndelt i «Fagområder» og innen hvert fagområde kommer så de operatørstillinger som betegnes som «Fagoperatørstillinger». Denne inndeling er foretatt i samarbeid mellom bedriften og representanter fra fagforeningen og er blitt samordnet av Treforedlingsindustriens Yrkesopplæring.

Ved Hunsfos Fabrikker ser denne inndeling ut som følger:

Prosessområde 1: Råstoff-fabrikk/papirmassefremstilling

Sliperi:

1. Mann (sliper)

Cellulosefabrikk:

1. Koker

Siler

Bleker

Prosessområde 2: Papirfabrikk/papirfabrikasjon inkl. etterbehandlingsavdelinger.

Papirmaskinene:

Maskinfører

Tørker (PM 1 og PM 5)

Bestrykningsmaskin:

Maskinfører

Prosessområde 3: Fyrhus og kjemikaliegjenvinningsanlegg.

Kjelepasser

Inndamper

Gjenvinner

De operatører som har gjennomgått de 3 nevnte teorikurs, har en praktistid på minimum 45 måneder og har den praktiske kompetanse som kreves. De kan gå opp til fagprøve i en av de fagoperatørstillinger som er nevnt ovenfor, og må som hovedregel også kunne de øvrige stillingene innen prosessområdet.

Til tross for at denne ordningen er av relativt ny dato har allerede 17 operatører ved vår bedrift gått opp til fagprøve og fått sitt fagbrev som fagoperatør.

I tillegg til de kurs som er nevnt ovenfor for operatører, arbeides det med kurs som også vil være aktuelle for andre av bedriftens ansatte.

Tilbud om kurs er slått opp på bedriftens oppslagstavler.

G. H.

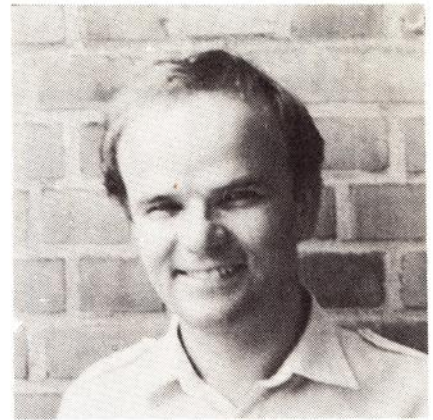
Harald Iversen og Terje Granaas mottar vidnesbyrd for grunnkurset 84/85.

STOPP! Tenk deg om!

Sikkerhet og trygghet skaper et godt miljø.
Hva kan vi - du og jeg bidra med for å fremme vernetanken og høyne trivselen på arbeidsplassen?

Einar Solli.

Ny verne- og miljøsjeff

Som meddelt ved oppslag overtok Einar Solli (32) stillingen som verne- og miljøsjeff fra 1. juni i år. Solli kommer fra Porsgrunn. Her var han ansatt i 8 år ved Isola Fabrikker og arbeidet med alt fra produksjon - konstruksjon - kvalitetsforbedring.

I Kristiansand gjorde Einar sine hoser grønne. Det var derfor naturlig at han og fru Elin søkte seg sydover.

Vi har oppsøkt Solli i «Det Gule Hus» og spør om han tidligere har vært borte i verne- og miljø-arbeid.

- Det er ikke mye, så jeg har ikke så lite å sette meg inn i. Jeg skal skolerer ved flere kurs framover. Det er et stort område å gi seg i kast med.

Arbeidet er utfordrende og interessant. Bedriften har mange avdelinger

med varierende spørsmål som skal behandles. Det er jo et imponerende arbeid som er lagt ned tidligere, ikke minst av min forgjenger Yngvar Hjelm Johansen, som er til god støtte for meg.

- Hvordan liker du deg på Hunsfos - det er ikke alltid så lett å bli «omplantet»?

- Jeg er blitt mottatt på en veldig fin måte. Folk fra Vennesla og isærdeleshet her på bedriften har glimt i øyet og er greie å ha med å gjøre. Arbeidsmiljøet ved bedriften er svært trivelig og jeg har fått det inntrykk at alle prøver å gjøre sitt ytterste for å løse de oppgaver bedriften står ovenfor.

- Kan du si litt om personlige planer og ønsker for fremtiden?

- For tiden holder jeg på å bygge hus og er travelt opptatt med det i hele fritiden.

Mitt ønske for fremtiden er at vi skal unngå alvorlige uhell og brann/gass-skader i årene fremover.

Vi ønsker Solli velkommen og lykke til med de oppgaver han får å løse.

T. K.

Einar Solli:

Alle er ansvarlig for at vi får et trygt og godt arbeidsmiljø

En sikker og trivelig arbeidsplass fører til bedre helse, mindre fravær og øket produksjon.

De fleste av oss ser ikke farene/mulighetene på vårt eget arbeidssted. Dette er en menneskelig faktor som vi må regne med. I flere tilfeller må det skje en ulykke før faremomentet blir «oppdaget». Ofte er det mulig å forbedre arbeidsmiljøet ved arbeidsplassen ved enkle midler.

Jeg er opptatt av at vi i større grad bør tenke selv og ikke vente til verneombud, formann eller andre først skal gjøre oss oppmerksom på forhold-

regler som må taes. Første bud er orden og renhold. Dette gjør arbeidssituasjonen mer oversiktlig og det blir hyggeligere å være på jobben. Neste bud er å henvende seg til formann eller verneombud om det er noe som man mener bør rettes på.

Ikke alle forslag lar seg gjennomføre. Man kan forlange å få en skikkelig begrunnelse om et forslag ikke blir benyttet.

Jeg ber deg tenke over om det er noe som bør gjøres ved din arbeidsplass. Alle er ansvarlige for at vi får et trygt og godt arbeidsmiljø.

Rettelse

I forrige nr. av HP omtalte vi de to nye medlemmer av bedriftsforsamlingen: Inger Flatestøl og Tore Robstad.

Beklageligvis var trykkfeildjevelen ute med en «helgardering». På et sted ble Inger kalt Flatestøl på et annet Flateland.

Inger Flateland er også på hovedkontoret, men er ikke medlem av bedriftsforsamlingen.

Forts. fra side 13

uten har vi falt pladask for Mathildes sjarmerende smil som har varmet like godt som rykende varm kaffe.

Mathilde var sykepermittert en tid før hun sluttet. Vi ønsker henne en god bedring og en god tid fremover i ektesparets hyggelige hjem på Tvi-døblane.

T. K.

Svein Bjarne Fredriksen og hans hobbyer

Svein Bjarne Fredriksen' hobbyer er turer i skog og mark, jakt og fotografering.

Vi har besøkt han på grunn av hans fotointeresse og vi starter med å spørre når tid han fikk denne interessen.

– Jeg begynte så smått i 1975 og årsaken var at jeg ønsket å ha minner fra mine turer, men i 81-82 begynte jeg for «alvor» å ta bilder.

Kombinasjonen friluftsliv og foto hører etter min mening sammen. Det å kunne feste den fine naturen til filmen, for ikke å snakke om det å få dyr/fugler i linsen, er en stor opplevelse.

Siden jeg er skiftarbeider har jeg den fordel at jeg kan reise avgårde midt i uken på turer og har da «alt for meg selv».

– *Hvordan lærte du fotokunsten?*

– Min gode venn Jan Thomassen har lært meg mye, en del lesing i fotolitteraturen har det også blitt, men aller mest blir det å lære av sine egne feil.

– *Har du noen favoritt-motiver?*

– Det må bli detaljer i naturen og dyr i sitt rette element.

– *Hva bruker du bildene til?*

– Først og fremst for å ha minne om turene. I det siste har jeg begynt å sende inn til fotokonkurransene i «villmarks-liv». Jeg forsøker også å selge en del (store forstørrelser) slik at jeg får dekket en del av utgiftene.

Jeg viser også bildene til interesserte og klarer jeg å vekke deres interesse for naturens skjønnhet, ja da har jeg oppnådd mye.

– *Har du tips til naturfotografer?*

– Først og fremst må de være glad i naturen og de bør lære naturen (dyr- og fuglelivet) å kjenne. God tålmodighet er første bud. Av utstyr bør de ha systemkamera med normallinse og en telelinse på 200-300 mm.

Det er også en stor fordel å melde seg inn i en fotoklubb hvor en kan vise sine bilder og få kritikk av andre, på den måten kan en høste mye lærdom.

Vi ønsker Svein Bjarne fortsatt en god foto-jakt.

Reidar Liane

Peace and order

De går kattermykt over TV-skjermen med maskinpistolen nonchalant dinglede under armen.

Og Landsfaderen stiger ut av en skinnende lav Silver Rolls-Royce Phantom og flekker sine store tenner i et gult grin til fotografene, mens mennene med maskinpistolen lar blikket sveipe lynrapt over vindusfasaden på andre siden av gaten.

Og den høyt elskede lusker på skrå som en hyene gjennom flokken av journalister, innett hvislende; – No comment!

Hans Børli

Et stillesittende liv er ikke bra for ryggen.

Fysioterapeut Bernt Usterud anbefaler mere fysisk aktivitet

Trimrommet gjøres mere attraktivt med flere tilbud

Bedriften knyttet til seg fysioterapeut Bernt Usterud på deltid i april i år. Det er kunngjort ved oppslag at hans arbeidsområde omfatter ergonomiske undersøkelser og forebyggende tiltak på dette felt ved arbeidsplassene.

Usterud avsluttet sin utdanning i Berlin i 1982. Har siden hatt praksis kortere tid på sykehus Larvik/Stavern, og i tiden fram til han og ektefellen Karin gjorde venndøler av seg arbeidet han ved Majorstuen Fysikalske Institutt i Oslo.

Usterud har nå etablert seg på Graslia. Vi har stilt ham en del spørsmål vedrørende hans virksomhet hos oss.

- Hva er en fysioterapeuts oppgave innen bedriftshelsetjenesten?

- Det går mye på det at man skal forebygge skader. For ensidig arbeid, gale eller for tunge løft kan på kort eller lengre sikt føre til belastningsskader. Fysioterapeuten kommer inn ved instruksjon i løfteteknikk eller evt. med hjelpemidler som f.eks. løftebord e.l. Også kontorfolk er utsatt for rygg-, skulder- og nakkeproblemer, og for dem er det viktig å innstille stolen i riktig høyde i forhold til bordet, ha godt støtte i korsryggen osv.

- Er det noe folk kan gjøre selv for å unngå skader?

- Ved å bli bevisst sin egen arbeidssituasjon, dvs. at man blir klar over hva man eventuelt gjør feil. Ved mye arbeid kan man bli tvunget til å innta unaturlige ståposisjoner. Å stå stille er belastende på ryggmuskulaturen og det tretter. Ryggsmertner og holdningsskader kan oppstå. Hvirvelsøylen blir vedvarende ensidig belastet, og blodløpet i beina blir nedsatt. Her kan såkalte «micro-pauser» hjelpe godt, dvs. korte pauser innimellom med

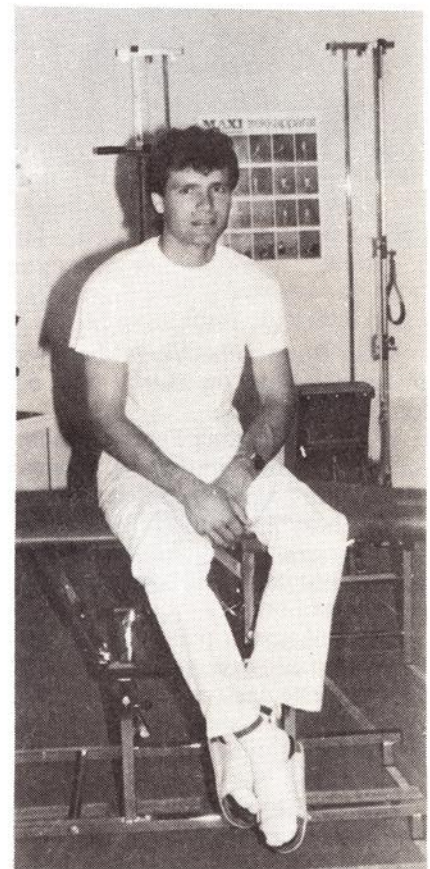
strekk og bevegelse så blodsirkulasjonen øker, avlaster muskulatur og skjelett og man føler seg mer vel. Egnert stol eller støtte kan også avlaste under arbeidet.

Uansett er det viktig at man er eller blir gjort klar over hva man eventuelt gjør feil og kan forandre på det.. Her er fysioterapeuten en person man bør ta kontakt med om man er i tvil, og han skal så godt han kan informere og instruere, slik at unødvendige belastninger blir unngått.

Ellers er det viktig at man holder seg i fysisk form. Ved en bra utviklet muskulatur har man større forutsetninger for å klare de fysiske anstrengelsene som måtte oppstå uten å få belastningsskader. En annen ting er at man ved å holde seg i form, føler et større velvære rent mentalt.

- Hvilke tilbud har folk her ved bedriften?

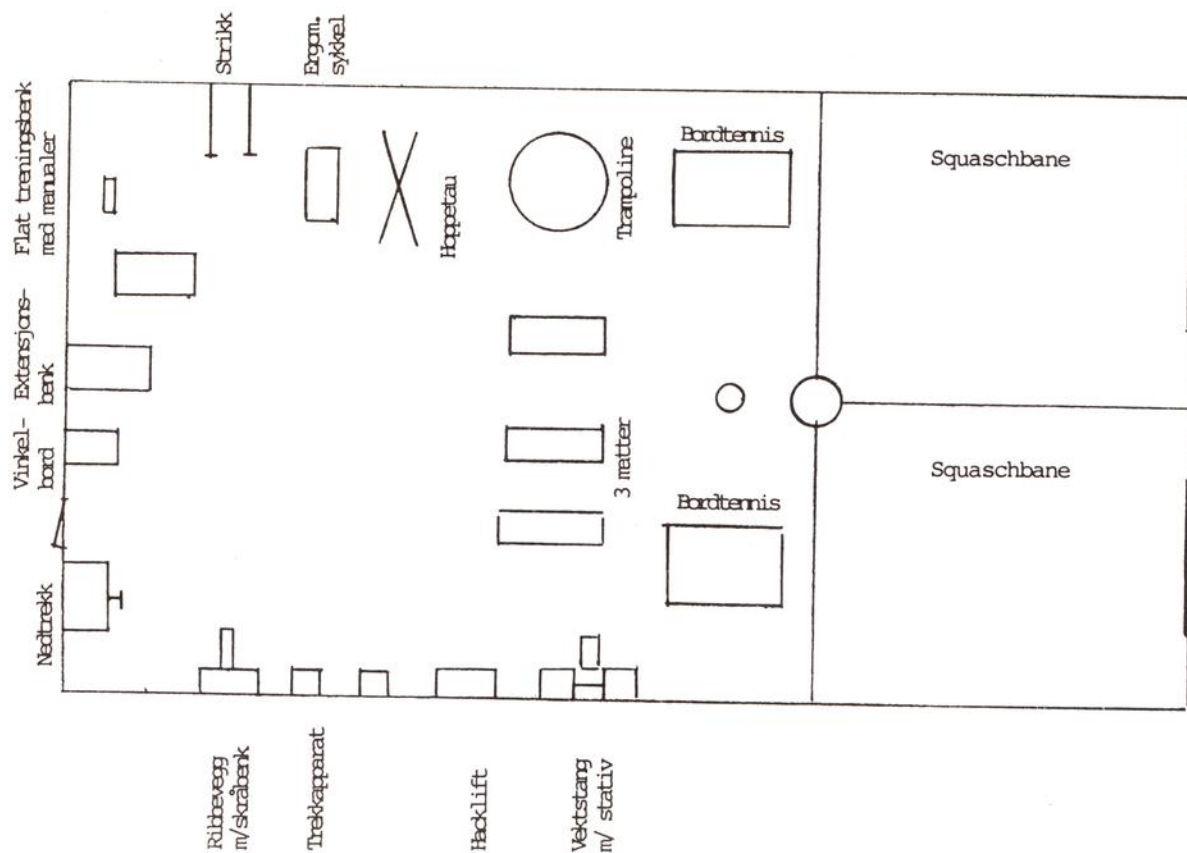
- Naturen rundt Vennesla er vel det beste stedet til å komme seg i form, enten man løper eller tar spaserturer. Etter hva jeg forstår er bedriftsidrettslaget her veldig aktivt. De arrangerer

Bernt Usterud.

jevnlige trimaktiviteter, og ellers drives det jo både fotball- og håndballag. Et annet tilbud som forhåpentligvis kommer om ikke så altfor lenge er et utvidet og bedre trimrom borte i tilfluktsrommet, som skal pusses noe opp for å gjøre det triveligere enn det

Plan over «sirkeltrening», bordtennis og squash.

er idag. Så er planene klare for en sirkeltrening med opp i mot 13 stasjoner, bordtennis og forhåpentligvis to squashbaner. Squash er jo blitt veldig populært og er en glimrende form for trim. Dette trimrommet blir et veldig bra tilbud som det er å håpe at flest mulig vil benytte seg flittig av. Ellers er det å oppfordre enda flere til å stille opp ved bedriftsidrettslagets arrangementer, slik at man kan få et enda bedre trimmiljø ved bedriften.

- Dette gjelder vel bare for de yngre og sprekeste?

- Nei, det gjelder selvfølgelig alle. Enhver må ta utgangspunkt i det nivået de står på idag. Noen ønsker å øke formen, mens andre ønsker å holde seg på nåværende nivå. For mange kan jo målet være å holde borte en uønsket mage. Uansett hva man har satt seg som mål så er det bare å oppfordre flest mulig til å delta i en eller annen form for trim, uansett form og alder.

Den som er i forholdsvis dårlig form vil merke den største forskjellen både fysisk og psykisk ved å aktivisere seg litt. Det kan jo gå noe tungt til å begynne med, men etterhvert som formen øker vil man også få større overskudd.

Vi takker Usterud for intervjuet. Vi tror og håper at hans arbeid vil gi frukter. Hans interesse i forbindelse med å få et riktig innredet trimrom med aktiviteter for enhver smak, er vi spesielt begeistret for.

T. K.

Mathilde og Gudmund.

Mathilde Honnemyr takker av

Mathilde Honnemyr har sluttet hos oss. I den anledning arrangerte hennes nærmeste kolleger en liten fest med gaveoverrekking og tale av Kåre Berg Andresen.

Mathilde har bare vært her i 13 år og er således ikke veteran i vår forstand. Hun var først på kontoret og senere på kantinen etter at kaffeserveringen ble overflyttet dit.

Hunfos Bedriftsidrettslag var med på høytideligheten. Vi ønsker å gi uttrykk for vår takknemlighet over Mathildes fremragende innsats i kantinen, og for oppdekking og servering under årsmøtene og under vårhyggefestene. Det sistnevnte betegner vi som ikke mindre enn en idrettsprestasjon. Dess-

Forts. side 10

5. Europafestival for Bedriftsidrettslag

I perioden 24.-27. mai 1985 (Pinsen), gikk Europafestivalen 1985 for bedriftsidrettslag av stabelen i Middelfart på øya Fyn i Danmark. Annet hvert år arrangeres denne gigantturneringen for bedriftsutøvere. Sist denne turneringen ble holdt (i -83), var England vertskap. Og neste gang (i -87) er Wien, Østerrike, stedet der det skal skje.

Over 3000 deltok fra 11 forskjellige land, fordelt på 12 idrettsgrener. Det var nesten 5000 forhåndspåmeldte, men en del trakk seg etter hvert. Allikevel, tenk deg, over 3000 mennesker samlet i en liten by som Middelfart hvor det bare er ca. 5000 innbyggere.

I alt 20 busser transporterte deltagerne fram og tilbake mellom festivalområdet og de 37 overnattingsstedene.

Tørsten var det ingen ting å si på. Her er hva Albani bryggeri solgte av drikke under festivalen: 11.020 liter fatøl, 9.930 flasker øl og 9.000 flasker mineralvann.

I de tidligere Europafestivaler har det alltid blitt kåret en vinner i den enkelte idrettsgren. Denne gang hadde imidlertid arrangørene, Det Danske Firmaidrettsforbund, lagt opp til mottoet «Mosjon og samvær». Altså, uten å kåre vinnere, men med hovedvekt på selve gleden ved idrett, nemlig å delta, samt forskjellige samværsaktiviteter.

Fra Hunsfos deltok vi med et fotballag. Egentlig skulle også Hunsfos' håndballdamer vært med, men måtte dessverre trekke seg fordi oppslutningen var for dårlig. Det var veldig synd, spesielt for de få som hadde så lyst til å reise. For at de gikk glipp av noe, det er helt sikkert. Sjelden har vel vi som dro hatt det så gøy og trivelig. Og rammen rundt det hele, nemlig været, var så bra som en bare kunne drømme om. Det hadde riktignok regnet et par dager før vi kom, men fra første konkurransedag til vi reiste hjem igjen var det bare sol og herlighet. Gradestokken

viste 25-30 grader i skyggen disse dagene.

Vi reiste nedover fredag 24. mai på ettermiddagen med fly fra Kjevik til København. Derfra med tog til Middelfart, hvor vi ble plukket opp av en buss og kjørt til festivalområdet. Her fikk vi opplysninger om overnattingssted, kampprogram osv. Vi ble innlosjert på Boring Høyskole, ca. 15 km fra festivalområdet. Vi ble tildelt 11 enkeltrom og et dobbeltrom til oss 13 spillere.

Vi kom forresten sammen med «kjennsfolk», for senere på kvelden ankom «Bobbysocks», alias Høie/Norgesplaster. Det var litt av en gjeng, ti jenter og fire gutter i stor stemning og utkledd som noe å la «Bobbysocks».

Lørdag sto vår første kamp på programmet. Allerede kl. 9.00 skulle vi i ilden, så vi måtte opp ganske tidlig. Motstanderen var A.E.G. Neumün-

sten fra Vest-Tyskland. Og vi fikk oss en fotballeksjon vi sent vil glemme. Det de presterte var det reneste fyrverkeri, noe som vi ikke trodde var mulig på bedriftsnivå. Pasingsspill, veggspill, og hva som hører til, i et kolossalt tempo og med en voldsom presisjon som vi bare måtte melde pass for. Heldigvis var vår keeper, Bård Egil Homme, i kjempeform. Han hadde noen reaksjonsredninger som vi ikke trodde var mulig. Ja, selv tyskerne ristet oppgitt på hodet etter noen av dem. Vi tapte allikevel 5-0, men det kunne vært verre.

Resten av dagen hadde vi spillefri. Noen av «gutta» benyttet fritiden til å rusle litt rundt i Middelfart, mens andre tok en treningsøkt.

På kvelden var de fleste av oss samlet i det kjempesvære danseteltet som var rigget opp i festivalområdet. Her var det stor stemning med allsang så teltveggene «flagret».

Søndag spilte vi to kamper. Den første mot det danske laget Nordkraft B.I.L. I en nokså jevn kamp trakk Hunsfos det lengste strået og vant 1-0. Jarl Nordhagen var målscorer på en iskald lobb.

Den andre kampen gikk mot Perkins fra Petersborough i England. Nettopp denne turneringen vant Perkins for to år siden. De var gode, men spillestilen deres, med stadig høye baller inn i vårt straffeområde, gjorde det lettere for oss enn ventet. Perkins vant 2-1, fortjent nok, men vi spilte over evne i denne kampen. Målscorer for oss

Bak f.v.: Helge Honnemyr, Kjell Arne Nilsen, Gustav Moy, Jarl Nordhagen, Tor Harald Olsen, Paul Torkel Joreid. Foran f.v.: Egil Moy, Alf Olsen, Bård Homme, Willy Kyllingstad, Martin Askedal, Terje Blindbekk. Arild Larsen er ikke med på bildet.

var nok en gang Jarl Nordhagen, hans spesial, en lobb.

Mellom disse kampene storkoset vi oss i sola, og heiet på håndballjentene fra Høie/Norgesplaster.

På mandagen var det klart for hjemreisen. Såpass tidlig på dagen, at vi dessverre måtte avlyse vår siste kamp, fordi flere av oss skulle på jobb tirsdag. Dessuten fikk vi heller ikke overvære avslutningsfesten mandag kveld.

Til slutt en takk til bedriftsidrettslaget og bedriften for deres økonomiske støtte til denne turen. Vi håper at de er positive også neste gang Europafestivalen går av stabelen, i 1987. I allefall håper vi som deltok fra Hunsfos at dette ikke var siste gang vi får være med på et slikt arrangement. La det bli en tradisjon, for dette var gøy.

Følgende var med fra Hunsfos: Martin Askedal, Terje Blindbekk, Bård E. Homme, Helge Honnemyr, Paul T. Joreid, John W. Kyllingstad, Arild Larsen, Egil Moy, Gustav Moy, Kjell A. Nilsen, Jarl Nordhagen, Alf Olsen, Tor H. Olsen.

Paul T. Joreid

FOTBALLRESULTATER Hunsfos I

Seriekamper:

Hunsfos I - Lærerne I	= 3-1
Hunsfos I - Handelsreisende I	= 0-3
Hunsfos I - Fiskaa I	= 2-1
Hunsfos I - Politiet I	= 1-1
Hunsfos I - Posten I	= 3-0
Hunsfos I - KMV I	= 1-4

Cup:

Hunsfos I - Lindboe (1. r.)	= 3-1
Hunsfos I - Bryggeriet (2. r.)	= 1-1

(Bryggeriet vant på straffer)

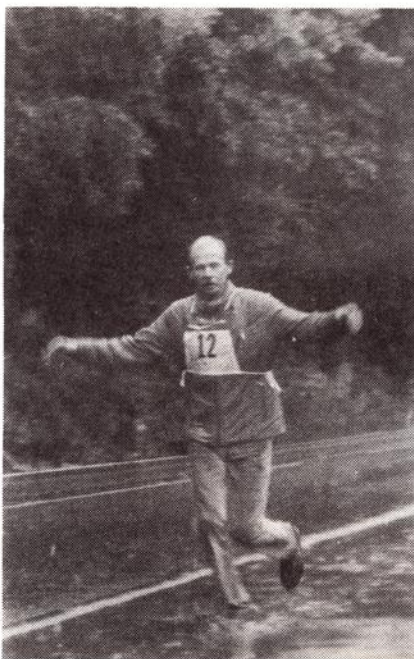
Turnering i Danmark:

Hunsfos I - A.E.G. Neumünster	= 0-5
Hunsfos I - Nordkraft B.I.L.	= 1-0
Hunsfos I - Perkins	= 1-2

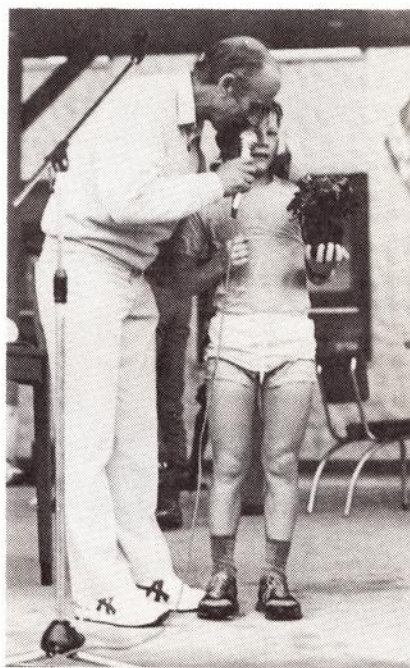

Wenche Jensen.

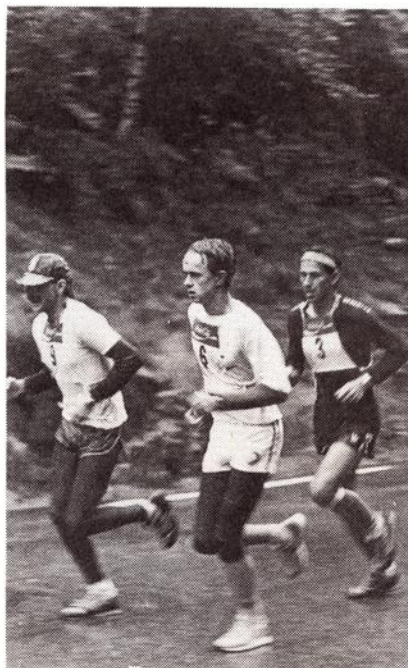
Vennesladilten

Bjørn Johansen - en av de mange som gjorde seg søkkvåt for de tørkerammede i Afrika.

Konferansier Øystein Lie intervjuer Finn Kolstad, yngste deltaker i halvmaraton.

I midten Helge Hodnemyr, vinner av halvmaraton.

"Dilten" i år ble avviklet i forbindelse med IKU's innsamling til Afrika - 5. september. Arrangementene er behørig omtalt i pressen hvor de "ivrige venn-døler" har fått rosende omtale. Vi gjengir noen bilder, tatt av en av de nye lærlinger på verkstedet, Helge Voxeng Nygård.

Wenche Jensen har sluttet hos oss for å gå på lærerskole på Elverum hvor idrett inngår som et viktig fag.

HBIL takket henne under en liten fest for støtte administrativt og for aktiv deltakelse i våre arrangementer.

Mange unnskyldninger for ikke å delta i friidrett.

Den beste vi har hørt var en som ikke kunne delta i kulestøt fordi han hadde mistet verneskoene med stål tåhette.

Tur til Melkevika

Tirsdag 28/5-85 ble det arrangert tur til Melkevika. Man kan ikke klage over oppslutningen – ca. 30, de fleste fra «det hvite hus», kun 4 fra teknisk etat. Det ble grillet pølser, hamburgere, koteletter etc. – alt etter hva den enkelte hadde tatt med seg (greit og lett-vint mat-arrangement). Hytte 3 ble brukt som spiserom. Vi pratet og hygget oss, kokte kaffe og spiste bløtkake.

Været var som normalt for i år – Havtåken kom innover, men det hindret ikke at et par tøffe jenter hoppet i sjøen. Det ble ganske bra utpå kvelden slik at vi dro ned til brygga hvor forskjellige aktiviteter ble utøvd, bl.a. jenka, tauhopping og dans. Stein Angsund laget bål, som vi varmet oss rundt og det var allsang.

Alle satte stor pris på dette initiativet (som kom fra Halvor Nissen). De aller fleste kjenner eller treffer ikke hverandre utenom arbeidstiden, så dette bør så absolutt gjentas.

Bilde 1:

Fra venstre Halvor Nissen, Ragnhild Aurebekk, Karin Rosseland, Sylvi Rislåa, Ruth Pedersen, I.B. Moe og Liv Tone Larsen.

Bilde 2) Fra venstre: Liv Tone Larsen, Stein Angsund, Astrid Drake, Inger Johanne Flateland, Elin Fjermedal.

Bilde 3): Fra venstre Merethe Limm, Wenche Johannessen, Karin Rosseland, Astrid Drake og Kari Bjørg Limm.

Høstkveld på myrene

*Vått kongrospinn. Skodde.
Et fugleskrik som ei spe flamme
på bunnen av skumringen*

*og himmelen full av grå lyd
et bladløst sus
som om alle de døde hvisker
med morken tunge:*

*– Ingenting . . .
Ingenting . . .
Ingen . . .*

*Jeg griper tak kring livet mitt.
Kjenner det inne i hendene
lik en liten våt, varm fugl
som rører på seg,
vil ut mellom fingrene.*

Hans Børli

Hunfosfolks ferie

Ved Reidar Liane

HP har vært på en liten rundtur i fabrikkene for å høre hvordan enkelte har hatt det i ferien og vi stilte tre spørsmål:

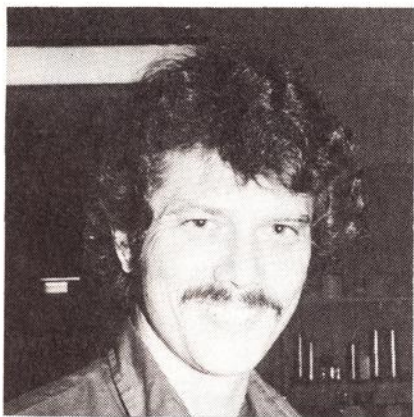
1. Hvor tilbrakte du ferien?
2. Dersom du kunne reise hvor du ville, hvor kunne du da tenke deg å reise?
3. Hvorfor akkurat der?

Her er svarene:

Svein Svaland:

1. Jeg var på busstur til Italia (Venezia), hvor jeg var i 10 dager. Vi var 10-12 fra Vennesla, bl.a. flere her fra Hunfos. Turen tok ca. 30 timer, så neste gang blir det nok fly. Turen var kjempefin, flott vær med over 40 grader i solen.
2. Florida - og besøk i bl.a. Disneyland.
3. Har vært der tidligere og det frister til gjentakelse.

Cay Håverstad:

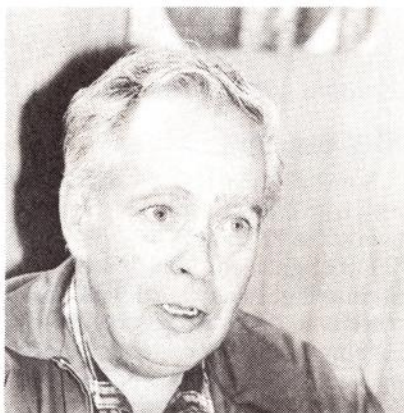
1. Jeg var på speiderleir på Notodden en del av ferien. Noen familietur ble det ikke i år p.g.a. familieøkelse.

2. Bilferie med campingvogn.
3. Dette er en form som passer for min familie, vi liker å komme rundt på en komfortabel måte og bese nye plasser.

Jan Jakobsen:

1. Vi var på Vesøya en uke og resten av ferien brukte vi til flytting (inn i nytt hus på Ludeflaten).
2. Til sjøen.
3. Der kan en virkelig få slappet av. Hytteliv, fiske og soling er en fin ferieform.

Rolf Terje Fjermeros:

1. Vi var 4 kamerater på Mallorca hvor det ble «leva livet».
2. Alaska.
3. Det må være det ideelle stedet for jakt og friluftsliv.

Jens Høyåsen:

1. Det har blitt tradisjon at vi reiser til min kones barndomssted på

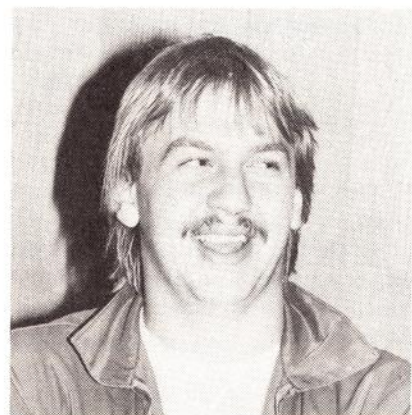
Sandøya ved Tvedestrand. I år var vi uheldige med været, litt fiske ble det jo men det ble en god del tidsfordriv med kortspill. Som skiftarbeider har vi alt for kort ferie - 3 uker bør være et minimumskrav.

2. Sandøya.
3. Når en kan feriere på «verdens beste sted» hvorfor skal jeg da reise andre steder?

Tjøstel Askekjær:

1. I år ble det busstur til Italia (samme tur som Svein Svaland). Og der ble det bading, soling og ...
2. Kanariøyene.
3. Har ikke vært der tidligere. Feriestedene bør varieres år for år slik at en kan oppleve nye ting hvert år.

Geir Kaasa:

1. Vi var en uke med bil i Danmark. Der leide vi en leilighet ved Kri-

kvig på vestsiden av Skagen. Været var dessverre dårlig, men vi kunne bade i et innendørs svømmebasseng og der ble arrangert forskjellige aktiviteter som både barn og voksne deltok i.

2. Kunne tenke meg en uke i Danmark også til neste år.
3. Danmark er et fint land å feriere i, og det er rimelig.

Einar Fidje:

1. Hele familien var en uke på Vesøya og resten av ferien var de vekselvis på familiebesøk og hjemme.
2. Til sjøen.
3. Både Einar og kona er oppvokst ved sjøen så her er det sjøen for alle penga. Sjølivet med bading og fiske er det beste som finnes.

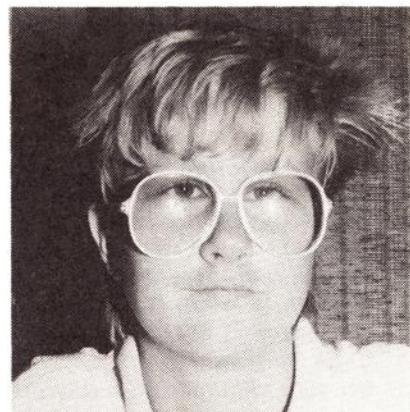
Thorleif Rødli:

1. I år ble det bare en liten ferietur til Sverige ellers var vi hjemme, var bl.a. med i høyona på min fars gård.
2. Nord-Norge.
3. Den nord-norske naturen har alltid fristet og det ser jo ut til at det er de i nord som får sommerværet.

Olav Frøysaa:

1. Jeg har hytte på Frikstad og en del av ferien tilbringer vi der. I år fikk dessverre ikke kona ferie på samme tid som jeg, slik at noen ordentlig ferie fikk vi ikke i år.
2. Biltur i Norge.
3. Vi liker den norske naturen, og vi liker å reise rundt å bese både kjente og ukjente steder i Norge.

Karin Rosseland:

1. Jeg var på biltur på vestlandet i en uke. Selv om det ble mye kjøring var det en alle tiders tur. De 2 siste ukene skal tilbringes i Phytagorien på øya Samos i Hellas. Det er klimaet, bading og turer på øya som er tiltrekkende.
2. Har ingen planer, men utlandet frister.
3. Er interessert i å bli kjent med andre folk og se hvordan de lever. Har ikke vært mye i utlandet tidligere, men en skoletur til Polen (under unntakstilstanden) frister ikke til å besøke et øst-blokkland igjen.

Folk som vil forbedre hele verden, kan med held starte i dens centrum, og begynne med sig selv.

Kumbel

Det var stor kunstauksjon i småbyen.

— Og her, ropte auksjonarius opp, her er en ekte Rembrandt — garantert ekte. Den skal tilmed være malt i hans levetid!

De danske mænd, de minder med deres fede kinder om små forspiste vovser. Det volder deres kvinder med deres fede sovser.

Fra en dansk kokebok

Skyting med trim

Som bekjent ved oppslag er skyting med trim igang hver lørdag ved Honnemyr fra kl. 15.00.

Det er gjort en endring vedrørende premiering. Ingen kan heretter motta mere enn 2 krystallglass pr. sesong. En som er blitt både Hunsfösmester og avdelingsmester kan således ikke samtidig få premie før godkjent antall deltakelser.

Det antall deltakelser som berettiger til premiering vil bli avgjort ved sesongens slutt. Som før vil antallet være lavere for en som går på skift.

Inntil videre regner vi med to separate sesonger, en med løp og en med ski.

Hvorfor kan du ikke bare samle på frimerker eller brodere som andre pensjonister, Karl.

Bidrag til:

Fra en forarget anonym har vi mottatt disse utgydelser:

Æ blir så eitrende gale og såra langt inn i mitt brøst heile dagen æ gjenge å bale finn ikkje meiningsfull trøst.

Til kona æ satte fram truten og venta ein ordentlig smask Æ øyna ikkje annet enn spruten når handa for fram til et klask.

Tennane spytta æ i vasken de var ikkje mere værd men æ den stakkars slasken var litte gran mere lærd.

Med bladet fra Hunsfos i handa æ føler mæ såre bedradd. Alf og Kristine på stranda, mens æ gjenge her og er skadd.

Oppskrift til trøst av kona var de ikkje heldige med Æ holder mæ i riktige sona lar kona få være i fred.

Takk

Jeg takker for hyggelig blomsterhilsen fra bedriften til min 50 års dag.
Olaf Nygård

Hjertelig takk for blomsteroppsatsen som jeg fikk fra bedriften til min 50-års dag.

Olav Frøysaa

Jeg vil herved takke alle medarbeiderne for den fine gaven jeg fikk på gebursdagen min.

Samtidig en hjertelig takk til bedriften for den flotte blomstergruppen.

Kristine Johannessen

Førstehjelp

Fra "Sivilforsvaret" nr. 1-84 sakser vi endel stoff vedrørende livreddende førstehjelp som er på norsk førstehjelpsråds håndbok utgitt av Universitetsforlaget.

HOVEDREGLER FOR FØRSTEHJELP Opptreden på skadestedet

1. Ta ledelsen

Dersom du er blant de første på skadestedet og dette er uten ledelse og organisasjon, må du selv være forberedt på å ta ledelsen.

Opptre rolig og bestemt. Organiser arbeidet, fordel oppgavene. Gi direkte, enkle og entydige ordrer.

2. Sikre skadestedet

Hindre at flere blir involvert i ulykken. Ved trafikkulykker må det settes ut varselrekanter eller trafikkposter, og varsellens må tennes.

Bring de skadede i sikkerhet ved brann, eksplosjonsfare og fare for snøskred og lignende.

3. Få oversikt over situasjon

Vurder omfanget av ulykken. Bedøm raskt behovet for hjelp.

4. Gi melding

Til hvem? På første side i telefonkatalogen står alarmtelefoner for øyeblikkelig hjelp. Dersom melding går til sykehus, skal det gis beskjed om å viderebefordre meldingen til politi, og eventuelt brannvesen når det anses nødvendig.

En riktig melding skal inneholde følgende:

— *Hvem ringer?* Navn, adresse, telefonnummer der det ringes fra.

— *Hva har endt?* Kollisjon, utforkjørsel, brann, gassulykke osv.

Gi opplysninger som er nødvendige for å avgjøre om det skal sendes spesielt redningsutstyr til ulykkesstedet.

Hvor mange skadede?

— *Hvor?* Stedsangivelse, gate, vei.

— *Få meldingen bekreftet.* Be vedkommende som har mottatt meldingen, om å gjenta den slik at misforståelser unngås.

Vurdering av skadede og syke

Før vi kan sette i verk en effektiv og riktig behandling må vi foreta en vurdering av de skadede.

Riktig behandling kan ikke gis uten en riktig forståelse av pasientens tilstand. Den skadede må ikke få sin tilstand forverret ved første hjelpsbehandlingen. Vurderingen må skje raskt. Når flere er skadet må man hurtig

skille ut de som trenger livreddende førstehjelp, og de som kan vente. De skadede som gir seg tydeligst til kjenne med skrik og rop, er ikke nødvendigvis alvorligst skadet.

Den første vurdering må ta sikte på å sortere ut pasienter med skader som truer de livsviktige funksjoner: Åndedrett og blodsirkulasjon.

1. Se på pasienten

— Gir de ytre omstendigheter en pekepinn om skadens art?

— Puster pasienten? Hvordan er åndedrettet: Ubesværet? Besværet (surklete, stønnende)?

— Har pasienten tegn på ytre skader?

2. Ta på pasienten

— Kjenn pulsen ved håndleddet eller på halsen.

— Er pulsen hurtig?

— Hvordan er huden: Kald? Klam?

— Kjenn over pasientens kropp om det er tegn på brudd.

— Vær forsiktig.

3. Snakk med pasienten

— Hvordan er *bevissthetstilstanden*?

— Er pasienten våken, klar, søvning, bevisstløs?

— Har han smerter? Hvor?

— Kan han bevege armer og ben?

4. Vurdering

— Ved en slik rask undersøkelse som omfatter hele pasienten og gjøres uten hjelpemidler, kan man få en grov oversikt over pasientens skader.

Våre observasjoner skal først og fremst ta sikte på å besvare følgende spørsmål:

Er de livsviktige funksjoner åndedrett og blodsirkulasjon truet?

Åndedrettsproblemer

Følgende tegn og symptom gir mistanke om åndedrettsproblemer eller om at slike problemer kan utvikle seg:

— Ikke noe synlig åndedrett.

— Besværet, surklete, stønnende åndedrett.

— Blålig hudfarge i ansiktet.

— Smerter i brystet.

— Ytre tegn på brystskade.

— Ved bevisstløshet er det alltid fare for at åndedrettet plutselig kan svikte.

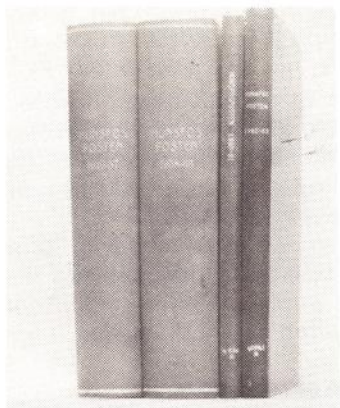
Sirkulasjonsproblemer

Følgende tegn og symptomer gir mistanke om sirkulasjonsproblemer eller om at slike problemer kan utvikle seg.

— Blek og kald hud.

— Hurtig puls eller manglende puls.

Hunfosposten for 25 år siden

Nikola Premak (60 år 6. aug. -60), jugoslavisk flyktning, kom til Norge i 1953 fra en flyktningeleir i Trieste med kone og 4 barn.

I Jugoslavia var han jordbruker. Han begynte på Hunfos i 1955. (Nå arbeider fire etterkommere på Hunfos).

Direktør Borgen opplyste at det fortsatt var gode omsetningsforhold for den stadig økende produksjon som ved utgangen av året ville overskride 50.000 tonn. Med helkontinuerlig drift på samtlige maskiner vil produksjonen i 1961 gjøre ytterligere et kraftig hopp oppover.

På Hunfosheimen kunne Salve Aas dele ut forbundsnaalen til 23 40-års veteraner. Blant veteranene var Nils Voreland, Olav Jortveit, Otto Heiseldal og Josefine Homme.

Veteraner som takket av var Tom Endresen, Gustav G. Honnemyr, Sigurd G. Neset, Ernst Birkenes og Karl Adolf Johansen.

(Normal puls: Barn 120/min, voksne 70/min. Eldre får sjelden hurtig puls.)

- Pasienten er uklar, urolig, kvalm og tørst.
- Smerter i magen (indre blødninger).
- Ytre blødning.
- Flere brudd eller brudd av lår.
- Større brannskader.

Denne første vurderingen tar sikte på å gi svar på spørsmålet: Trenger denne pasienten omgående livreddende førstehjelp?

Er svaret nei, må vi i første omgang konsentrere oss om mer trengende pasienter.

Dersom svaret er ja, må livreddende førstehjelp straks settes i gang.

Hunfos-pensjonistene tok sjøveien med «Spica» til Dvergøya den augustdagen sommeren kom på fransk visitt. Et bilde viser kjente Hunfosfjes: Ole Hauge, Tønnes Neset, Bent Ravnevann, Olav Honnemyr, Gustav Honnemyr, Hugo Tørrjussen, Hassel Beurling og Sigurd Neset.

Reidun Madsen, medlem av styret for Hunfos Arbeiderforening, deltok i et 8 ukers kurs ved Geneveskolen. Hun hadde stipendium fra Norsk Papirindustriarbeiderforbund. Fra de fire nordiske land deltok 36 elever, herav 11 kvinner. Det var folk med alle slags innstillinger og skolen hadde ikke politisk preg. Reidun var med i en gruppe som fikk til oppgave å sette seg inn i det arbeidet Verdens Helseorganisasjon og det internasjonale Røde Kors driver.

Industrivernet på Hunfos hadde en realistisk øvelse med «togulykke» på Vikeland st. som gav nyttige erfaringer.

Arnold Beurling ble premiert for 2 forslag, det ene for et verktøy - det andre for vannavtager på øvre gusk på PM 3.

Kontorsjef A. N. Olsen var død nesten 85 år gammel. Han var i sin tid «pott og panne» for hele fabrikken, særlig i de årene da hovedkontoret ennå holdt til i Oslo.

Rasjonaliseringen i papirfabrikken fortsatte og Helge Knobel redgjorde for hensikten med de forskjellige tiltak.

Vitsestafetten

Toralf Hansen Bakken, papirlageret, utfordret i forrige nr. Olav Bjarne Nesheim, Transporten, som kviterer med denne historien.

Olav Bjarne Nesheim.

Hørt på skolen:

- Erik, hvilken myntenhet har vi i Norge?
- Kroner, ører og ganger.
- Ganger?
- Ja, for i går spurte mamma tante Else hva hun hadde betalt for den nye pelsen - og hun svarte åtte ganger . . !

Olav Bjarne utfordrer Geir Magnussen, snekkerverkstedet.

Innbydelse

I likhet med ifjor innbyr vi til å sende Hunfosposten, innen 1. november, et limerick, vers, kortvers eller ganske enkelt et tankekorn. Beste besvarelse belønnes med 2 kg kaffe, nest beste med 1 kg kaffe.

Vi gjør en begrensning. Det skal helst ikke være mere enn et vers som ikke overskrider 8 linjer. Vi tar selvsagt også med bidrag med mange vers, men det blir utenom konkurransen.

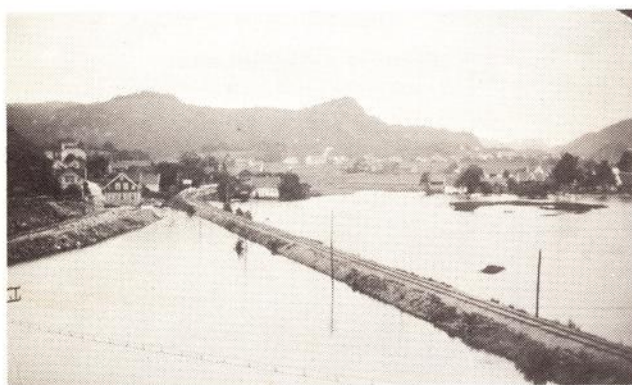
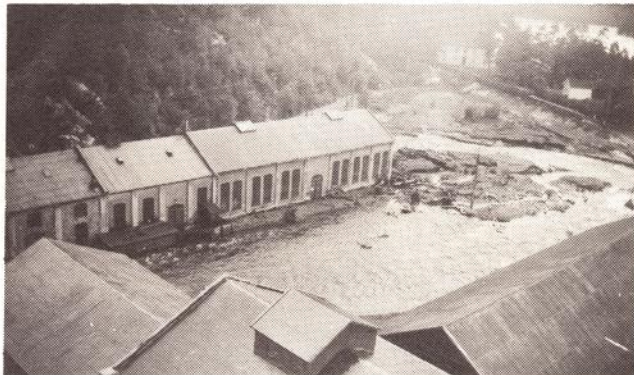
FLOMMEN 1933

Vår herlige Otra kan ikke bare lovprises. Av og til flyter den over sine bredder, og da er det få foruten frykt som kommer bredden for nær.

Elven er nå bedre regulert og en flom vil ikke kunne skape så store «bølger» som i 1933. Det året holdt Hunsfos på å bryte sammen økonomisk som følge av flommen.

Fotoserien viser noen bilder som vi har fått låne av Arthur Svensen. Han har også tatt et bilde fra Mosby som forteller litt om flommens omfang. Vannføringen ble dengang målt til 1250 kubikkmeter pr. sek.

Under storflommen i de første uker i 1959 ble det målt 1050 kubikkmeter pr. sek.

Holehaugen, Kvarstein.

Mosby.

Vi takker pensjonist Arthur Svensen for lånet av bildene og tildeler ham «Gunhildprisen» (½ kg konfekt).